

Kobieta i mężczyzna

Ateneum (Scena 61): **APETYT NA CZEREŚNIE** — romans z życia sfer normalnych **Agnieszki Osieckiej**. Reżyseria: **Zdzisław Tobiasz**, scenografia: **Eryk Lipiński**, muzyka: **Maciej Małecki**, aranżacja: **Andrzej Mundkowski**.

Jest to jeszcze jeden list śpiewający, czy może raczej pocztówka dźwiękowa z prywatnej wytwórni Agnieszki Osieckiej.

Przepis na polską miłość: recydywę uczuć wywołuje rozwód. Statystyki tego nie potwierdzają. Osiecka potrafi nas jednak natchnąć wiarą w życie małżeńskie. Nie skąpi widzom zabawnych sytuacji i dowcipnych powiedzonek. Jest nawet aż za hojna w obdarowywaniu publiczności poezją piosenkarską. Dobrze, gdy śpiewaną. Gorzej, gdy aktorzy recytują piosenki bez nut. Przedstawienie zaliczyć można do kategorii długowiecznych. To pełny teatralny sukces. W znacznej mierze wywalczony przez parę — **Iga Cembrzyńska i Marian Kociniak**.

P. Cembrzyńska daje się poznać z wielu najlepszych stron. Potrafi odchodzić i wracać. Warto, by zatrzymała się dłużej w Ateneum.

P. Kociniak ma także okazję, by zaprezentować poetycki charakter swego talentu. Posiada dar błyskawicznego przeistaczania się. Budzi sympatię, wzrusza — w przypadku farsetki zjawisko raczej rzadkie.

O kształcie przedstawienia zadecydowała sprawna reżyseria Zdzisława Tobiasza i scenografia Eryka Lipińskiego. Była to naprawdę kwadratura koła. Bez scenograficznych rozwiązań Eryka — cały ten ruch, dzianie się — nie byłoby możliwe. A tak — pociąg, którym jadą bohaterowie, zmienia się w jakiś super-express. I nasz apetyt na czereśnie rośnie w miarę jeżdżenia.

FILIP Z. KONOPSKI